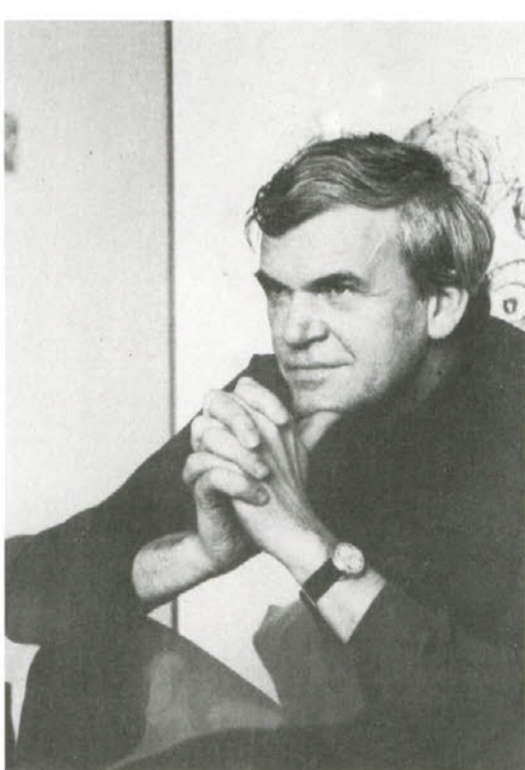

Slovensko ljudsko gledališče Celje
premiere v petek, 7. maja ob 19.30

Milan Kundera

SLAVKO PEZDIR

Slavko Pezdir je s 15. marcem tega leta postal upravnik SLG Celje. Studiral je na Filozofski fakulteti in diplomiral na oddelkih za primerjalno književnost, literarno teorijo in slovenski jezik. Slovenski jezik in književnost je poučeval na Pedagoškem šolskem centru v Celju, od sezone 1976/77 pa je z gledališkimi ocenami v Novem tedniku spremljal delo celjskega gledališča. Poldrugo leto je bil nazadnje tajnik Kulturne skupnosti Celje. Veliko izkušenj si je pridobil kot mentor kulturnega življenja tako na šoli kot pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije in v okviru stalnega seminarja ČDK. Enako pomembna je njegova družbeno politična dejavnost, povezana predvsem s kulturno politiko. Na novem delovnem mestu mu želimo veliko zadovoljstva in kar največ delovnih uspehov.

SEZONA 81 82

Goran Schmidt

KJE SMO BILI, KAM GREMO?

V rokah imate gledališki list zadnje uprizoritve Slovenskega ljudskega gledališča v sezoni 1981/82. Bi se spodobilo, da tebi, publika, kaj lepega in spodbudnega rečemo; da saj je bilo fino to sezono, ne? Smo bili pridni, smo vam bili všeč, ne? da boste, ergo, naslednjo sezono spet prišli, ne? Kajti še boljši bomo, še bolj vam bomo všeč! No, krasno: tako bi bil dober konec povezan s še boljšim začetkom, kompliment smo pa s tem tako in tako naredili sami sebi. Pohvalili smo se za nazaj in za naprej, lahko bi vrinili še kakšno vlijudnostno skromnost, pa še zahvalo, da ste nas gledali - kakor da smo tu samo zaradi tebe in tebi na uslugo, publika. Pa kaj, ko ni vic v tem; ne samo, da je prozorno in oguljeno; ne samo da je nesmiselno (saj kako bi bili iz leta v leto boljši - še balon počni, pa ne bi teater?), predvsem ni res. Da smo pa vedno slabši, pa tudi ni res.

Kaj je torej res? Zakaj smo mi, zakaj si ti, publika; za kaj sploh gre? Je naša zadnja igra te sezone taka: dva tipa se potikata - se zdi, da že stotletja - po tem svetu in si pravita štorijce: o ženskah in moških, o zvestobi in prevari, o gospodarjih in hlapcih sveta in usode. A glej: bolj ko hočeta stvar dognati, bolj se te stvari začno prelivati, pretakati, spreminjati predznake in ene, ki jo junak nič kolikokrat začne pripovedovati svojemu tovarišu, ta sploh nikoli ne sliši do konca. Vse je tako, pa obratno, pa spet obratno, ampak s tem drugim »obratno« nismo spet na začetku. Skratka: tale

GLEDALIŠKI LIST 6

igra malo zafrkava. Nam je pa všeč, ker, (če zlezemo malo vase) kaj ti naj, publika, rečemo, če pa ne vemo, ali si ti naš gospodar in igramo, kar hočemo, ali smo mi tvoji in gledaš, kar ti damo; kdo je gospodar in kdo hlapec? Je to, da smo mi in ti kar naprej skupaj, zvestoba ali pa je ta odnos dražljiv prav zato, ker tiho čakamo, pričakujemo in si želimo prav prevare? Zapeljuje teater tebe, publika, ali ti teater? Teater in publika se potikata po svetu - tako kot v naši zadnji igri te sezone, ko tipa gresta in gresta, pa še z odra ne prideta: tako gresta teater in publika pa zgodbe si pravita - in samo ta zgodba nima konca in je usoda in je skrivnost; je pa lepa in samo gledališče jo govori na glas.

Cena 10 dinarjev

Predsednica IO KSOC Anka Aškerc podeljuje priznanji Franciju Križaju in Petru Boštjančicu

Franci Križaj

Peter Boštjančič

KOLOFON

Slovensko ljudsko gledališče Celje. Gledališki list, sezona 1981-1982, štev. 6. Milan Kundera: Jakob in njegov gospodar. Predstavnik upravnik Slavko Pezdir. Urednik Janez Zmavc. Naklada 1000 izvodov. Tisk Cinkarna Celje. Oblikovanje Evita Lukež, Ejti Stih.

premiere v petek,
7. maja 1982 ob
19.30

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA
TEKO p.o. 63000 Celje,
Gubčeva 2

VELEBLAGOVNICA T
CELJE PRODAJALNE

salon
novost
dom
posrednik
kekec zagreb

MAJDA KRIŽAJ

Majda Križaj je sredi letošnje sezone, po plodnem poldrugem deceniju, ušla iz nase hiše, zdaj pa se udinja Mestnemu gledališču ljubljanskemu. Nihče ni nepogrešljiv, pa vendar: pri oblikovanju celjskih uprizoritev se ni omejevala le na pravorečno izgovorjavo in funkcionalno podobo stavka, marveč je vseskozi z izjemnim posluhom za živo govornico soustvarjalno posegala v integralno odsko postavitve. To ni epistola zdomcem in tudi ne zakrknjenim ne-povratnikom... Če bo kdo brskal po gledaliških listih (kako fino, če imamo hranjene ali celo vezane!); Majdino prvo lektorstvo je bilo jeseni 1966 pri Korunovem Cankarjevem »Za narodov blagor«, nazadnje pa pri Albertu Kosu, lben »Gospa z morja«, v januarju, 1982. Sic transit gloria mundi!

